

DEREWNIA (3) *sb f*

Oba e jasne, a pochylone.

sg N derewniã (2). ♦ pl A derewni(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje w innym znaczeniu, Linde XVII – XVIII w.

Wieś (rus. деревня) (1) : Tákąfmy my czuynością Mołkwę pułtołzyli/ Zamki bráli/ derewnie ogniem popalili. KmitaSpit A4.

Przen: Prawdopodobnie: Znaczenie, potęga (2) : A więc nie baczy tego káždy z was namilfzy Chrześciánie práwie ná oko/ iáko to wielka Derewnia/ pokazawfzy potrzebę dofyc wczynienia/ tudziełz też że iest grzech powfzedni/ iż łtąd náder iálnie to idzie/ że Czyściec być mułi/ a iż to nie iest wymyłł głowy náłzý/ ále iftotna łpráwá Bogá náłpráwiedliwfzego. WysKaz 32.

Szereg: »władza i derewnia« (1): Wielka władza y derewnia bywála niekiedy Woiewodza: ále po trzy kroć iest iuż vmnieyfzona, tym co im Wiécowé łády odięli SarnStat 240. [Por. podobne cytaty A. Brückner, Słownik etymologiczny języka polskiego, Warszawa 1957, 87.].

Synonim: wieś.

AC